

Kubko sa teší na Vianoce

napísala Christian Tielmann

ilustrovala Sabine Kraushaar

Kubko ide s mamou do obchodu.

„Kúpiš mi toho malého záhradníka?“ žobroní. „Čoskoro budú Vianoce!“

Mama mu protirečí: „Do Vianoc je predsa ďaleko, synček.

Ešte nie je ani december. Môžeš si ho však zaželať
ako darček pod stromček.“

Mama kupuje štyridsaťosem vrecúšok
a šnúru na bielizeň.

„Načo nám to bude?“
opýta sa Kubko zve-
davo. „Naša stará šnú-
ra na prádlo je stále
dobrá.“

„Prekvapenie!“ odvetí mama. Aha, pomyslí si
Kubko. Teda Vianoce budú naozaj čo nevidieť.

O týždeň nato sa Kubko so starším bratom Danielom konečne dozvedia, na čo sú vrecúška z filcu a šnúra na bielizeň. Na výrobu adventného kalendára! Chlapci si smú každý deň až do Vianoc otvoriť po jednom vrecúšku.

„Hurá! Záhradník!“ teší sa Kubko prvého decembra. „Ďakujem!“

„Aj Zorro potrebuje adventný kalendár,“ hovorí chlapec. Mama dá synovi dvadsaťštyri prázdnych škatuliek od zápaliiek.

„Čo mu do nich dáš?“ vyzvedá Daniel. „Vari nejaké sladkosti?“

Kubko pokrúti hlavou. Zajačik nesmie jesť sladké. Do každej škatulky nasype suché krmivo.

Daniel radšej vykrajuje rakety. „Tento rok by sme pre zmenu mohli dať do obý-
vačky namiesto stromčeka raketu. Ozdobíme ju sviečkami a vianočnými guľami.
A na Silvestra ju vypustíme do vesmíru!“
Ocko sa smeje. „A kto potom opraví dieru v streche, ha?“

